

بزرگن جي

غيبت کان نفرت

27-July-2017



هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُنتن پريو بيان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بزرگن جي غيبت کان نفرت

وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ
 وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
 وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري
 وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو
 ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَتِ

حضرت سيدنا ابو بڪر شبلي بغدادی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا مان پنهنجي
 مرحوم پاڙي واري کي خواب ۾ ڏسي ڪري پڇا ڪئي مَا فَعَلَ اللَّهُ بِكَ؟ يعني الله
 عَذَّوَجَلَّ تو سان ڪهڙو معاملو فرمايو؟ ان چيو: مان سخت مُصِيبَتِن ۾ هيس مُنْكَرِ
 نُكَيْرِ جِي سُوَالِن جا جواب به مونکي نه اچي رهيا هئا، مون دل ۾ خيال ڪيو ته
 شايد منهنجو خاتمو ايمان تي نه ٿيو آهي ايتري ۾ آواز آيو ته دُنْيَا ۾ زبَان جِي
 غير ضروري استعمال جِي ڪري توکي اها سزا ڏني پئي وڃي، پوءِ عذاب جا

فرشتا مون ڏانهن وڌيا ته ايتري ۾ هڪ بزرگ جيڪي حُسن وجمال جا پيڪر ۽ مُعَظَر مُعَظَر هيا اهي منهنجي ۽ عذاب جي وچ ۾ رُڪاوت (Intervening) بڻجي ويا، انهن مون کي مُنڪَر نُڪير جي سؤالن جا جواب ياد ڏيارا ۽ مون انهيءَ طرح جواب ڏنا، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ عذاب مون کان هتي ويو، مون ان بزرگ کي عرض ڪيو: اللهُ عَزَّوَجَلَّ توهان تي رحم فرمائي اوهان ڪير آهيو؟ فرمايائون: توهان جي ڪثرت سان ڏُرو شريف پڙهڻ جي برڪت سان مان پيدا ٿيو آهيان ۽ مون کي هر مصيبت جي وقت تنهنجي مدد ڪرڻ لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي.

(الْقَوْلُ الْبَدِيْع، ص ۲۶۰)

آپ کا نامِ نامی اے صَلِّ عَلٰی

هر جگه هر مصيبت میں کام آ گیا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب! صَلِّ اللهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلِّ اللهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ: ”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ حَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

۱) **په ڏني ڪل:** (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

✿ نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ✿ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس
 ✿ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ✿ ڏکو وغيره
 لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ✿ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
 اُدْكُرُوا اللَّهَ ، تُوْبُوا اِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل
 جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ✿ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي
 سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اللهُ عَزَّوَجَلَّ انسان کي هڪ مُخْتَصِرَ وَقْتِ جي لاءِ هڪ
 خاص مقصد يعني پنهنجي عبادت جي لاءِ دنيا ۾ موڪليو آهي، هاڻي انسان
 کي هن مُخْتَصِرَ وَقْتِ ۾ قبر و حشر جي وڏن مُعاملن جي لاءِ تياري ڪرڻي
 آهي، تنهنڪري انسان کي گهرجي ته خوب خوب نيك عمل ڪري ۽ پنهنجي
 پاڻ کي هر قسم جي گناه کان بچائي، خاص ڪري زبان ذريعي ٿيندڙ گناه
 کان چاڪاڻ ته اهي گناه اسان جي معاشري Society ۾ ايتري قدر عام ٿي چڪا
 آهن جو ڪيئي ماڻهو انهن کي گناه تصور ئي نٿا ڪن، انهن گناهن مان هڪ
 گناه ”غيبت“ به آهي جيڪو حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي، اسان
 جا بزرگ سڳورا رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ غيبت کي گهڻو ناپسند ڪندا هئا، اهي
 حضرات پنهنجي پاڻ کي غيبت کان ايتري قدر پري رکندا هئا جو جتي ڪنهن

مسلمان جي غيبت ڪئي ويندي هئي اتي ويهڻ به پسند نه ڪندا هئا، اچو! هن باري ۾ هڪ فڪر انگيز حڪايت ٻڌون ٿا:

دعوت ۾ غيبت جي حڪايت

حضرت سيدنا ابراهيم بن ادھر رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪنهن دعوت ۾ تشریف وٺي ويا، ماڻهن پاڻ ۾ چيو ته فلاڻو شخص اڃا تائين ناهي آيو، هڪ شخص چيائين: اهو ٿلهو ته ڏاڍو سُست آهي، ان تي حضرت سيدنا ابراهيم بن ادھر رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجو پاڻ کي ملامت ڪندي فرمائڻ لڳا ته افسوس منهنجي بيت جي ڪري مون تي اها آفت (Trouble) آئي آهي جو مان هڪ اهڙي مجلس ۾ پهچي ويو آهيان جتي هڪ مسلمان جي گلا ٿي رهي آهي، اتي اهو چئي واپس هليا آيا ۽ ان صدمي جي ڪري ٽن ڏينهن تائين کاڌو نه کائون. (تنبيه الغافلين ص ۸۹)

اهڙي طرح حضرت سيدنا حزم رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا: حضرت سيدنا ميمون رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نه پاڻ ڪنهن جي غيبت ڪندا هئا ۽ نه ئي وري پنهنجي سامهون ڪنهن کي غيبت ڪرڻ ڏيندا هئا، پر جيڪڏهن ڪير غيبت ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو هو ته هن کي منع فرمائي ڇڏيندا هئا هو مڙي وڃي ته نيڪ نه ته پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اتان اُٿي ويندا هئا. (حليۃ الاولياء، ۳/۱۲۷، رقم: ۳۶۱۸)

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ڏنو ته! الله عَزَّوَجَلَّ جا نيڪ ٻانهن مسلمانن جي آبروريزي بلڪل برداشت نه ڪندا هئا ۽ اهڙين ڪچهرين ۽ دعوتن کي به ڇڏي ڏيندا هئا جتي مسلمانن جي غيبتن جو سلسلو هجي. ڇا ڪڏهن اسان به ڪنهن غيبتن پري دعوت يا ڪچهري مان ”واڪ آؤت“ ٿياسين؟ ها، اتان هلڻ کان اڳ

۾ پهريان پنهنجي ڳالهه جو وزن ڏسڻو پوندو يعني جيڪڏهن هي ظن غالب هجي ته سمجھائڻ سان غيبت ڪرڻ وارا توبه ڪندا تڏهن ته انهن کي غيبت کان باز رکڻ، اسان تي واجب ٿي ويندو ۽ جيڪڏهن اهڙي صورت ناهي ته جهڙي طرح ممڪن هجي، غيبت ٻڌڻ کان بچو ۽ جيڪڏهن فتنن ۽ فساد جو خوف نه هجي ته اتان کان اتي هليا وڃو. البت سمجھائڻ ۽ اٿڻ واري وٽ ايترو علم هئڻ ضروري آهي، جنهن سان هو اهو طي ڪري سگهي ته واقعي گناهن ڀري غيبت ٿي رهي آهي. هن حڪايت مان هي به معلوم ٿيو ته پرڻ ڪنهن کي ”ٿلهو“ ۽ ”سُست“ چوڻ به غيبت ۾ داخل آهي. ٿلهو ۽ سُست ٻه الڳ الڳ لفظ (Words) آهن يعني جيڪڏهن ڪنهن ٿلهي متاري ماڻهو کي پرڻ بلا اجازت شرعي ٿلهو چيو، تڏهن به غيبت آهي اهڙي طرح بلا اجازت شرعي پرڻ ڪنهن کي *سُست* ڪاهل *توتي* *ڍلو* ڪم چور* نڪمو * گنوار* جاهل * اڻ پڙهيل * ڪم عقل * احمق * بيوقوف * نادان * چريو * وائيزو * پاڳل * دير سان سمجهڻ وارو * گهٽ عقل وارو وغيره چوڻ به غيبت آهي.

مرے سر پہ عصیاں کا بار آہ مولیٰ! بڑھا جاتا ہے دم بدم یاالی
زمیں بوجھ سے میرے پھٽتی نہیں ہے یہ تیرا ہی تو ہے کرم یاالی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! علم دين کان ڏوري ۽ جهالت جي سبب غيبت کان

بچڻ ته رهيو پري، پر اڄ اسان جي اڪثريت کي ان جي وصف Definition تائين معلوم نه آهي، اچو! غيبت جي وصف ٻڌون ٿا: حضرت سيدنا امام احمد

بن حَجْر مڪي شافِعِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نقل ڪن ٿا: عالم سڳورا فرمائن ٿا: انسان ۾ موجود ڪنهن به قسم جي عيب کي بيان ڪرڻ غيبت آهي، پوءِ ڪٿي اهو عيب ان جي دين، دنيا، ذات، اخلاق، مال، اولاد، گهرواري، نوڪر، خادم، پٽڪي (عمامي)، لباس اٿڻ ويهڻ، مسڪراھڻ، چريائپ، خوش اخلاقي ۽ بد اخلاقي وغيره ڪنهن به اهڙيءَ شيءِ ۾ هجي جنهن جو ان سان تعلق آهي. **جسم جي لحاظ کان غيبت جا مثال:** اندو، مندو، گنجو، بندرو، ڊگهو، ڪارو وغيره چوڻ، **دين ۾ غيبت جا مثال:** فاسق، چور، خيانت ڪرڻ وارو، ظالم، نماز ۾ سُستي ڪرڻ وارو ۽ پيءُ ماءُ جو نافرمان وغيره چوڻ. (الزَّوْجَرُ عَنِ اقْتِرَافِ الْكِبَائِرِ، ۲/۲۴)

معلوم ٿيو ته انسان جي ڪنهن اهڙي عيب (Defect) جو ذڪر ڪرڻ، جيڪو ان ۾ موجود هجي ۽ ان کي ان جي غير موجودگي ۾ بيان ڪرڻ کي غيبت چئبو آهي ۽ جيڪڏهن اهو عيب ان ۾ موجود نه هجي ته هي بهتان آهي جيڪو غيبت کان به وڏو گناهه آهي، جيئن سرڪار نامدار، مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن استفسار فرمايو: توهان کي خبر آهي ته غيبت ڇا آهي؟ عرض ڪيو ويو ته الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جو رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بهتر ڄاڻن ٿا، فرمايائون (ته) غيبت يعني گلا هي آهي (ته) تون پنهنجي پيءُ جو ذڪر اهڙي طرح ڪرين جنهن کي اهو ناپسند ڪندو آهي، عرض ڪيو ويو: جيڪڏهن اها ڳالهه ان ۾ موجود هجي ته؟ فرمايائون: جيڪا ڳالهه تون چئي رهيو آهين، جيڪڏهن اها ان ۾ موجود آهي ته تون ان جي غيبت ڪئي ۽ جيڪڏهن اها ان ۾ ناهي ته تون ان تي

بُهْتَان (Slander) هنيو. (مسلم، ڪتاب البر والصلة والآداب، باب تحريم الغيبة، ص ۱۰۷۱، حديث: ۲۵۸۹)

ياد رکڻ! غيبت ڪرڻ گناه ڪبيره، قطعي حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي، قرآن ڪريم ۾ ان کي مُري ويل پيءُ جو گوشت کائڻ جي برابر قرار ڏنو ويو آهي جيئن سيپاري 26 سُوْرَةُ حُجْرَاتِ جي آيت نمبر 12 ۾ خدائے رحمن عَزَّوَجَلَّ جو فرمان عبرت نشان آهي :

ترجمو ڪنز الایمان: ۽ هڪ ٻئي جي گلا نه ڪريو. ڇا توهان مان ڪو پسند ڪندو جو پنهنجي مثل پيءُ جو گوشت کائي. اهو توهان کي نه وڻندو.

وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُّ أَحَدُكُمْ
أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ

(پ ۲۶، الحجرات: ۱۲)

هن آيت سڳوري تحت صدرُ الأفاضل حضرت علامه مولانا سيد محمد نعيم الدين مُراد آبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مسلمان پيءُ جي غيبت به پسند نه هئڻ گهرجي چوٽه ان کي پرپڻ بُرو چوڻ، ان جي مرڻ کان پوءِ ان جو گوشت کائڻ جي برابر آهي ڇاڪاڻ ته جهڙي نموني ڪنهن جو گوشت ڪٽڻ سان ان کي ايذاء ٿيندو آهي، اهڙي طرح ان بابت بدگوئي سان قلبي تڪليف ٿيندي آهي ۽ درحقيقت آبرو (يعني عزت) گوشت کان وڌيڪ پياري آهي.

"تفسير خزائن العرفان" ۾ ان جو شانِ نزول ائين بيان ڪيو ويو آهي ته سيد عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جڏهن جهاد جي لاءِ روانا ٿيندا هئا يا سفر فرمائيندا هئا ته هر ٻن مالدارن سان هڪ غريب مسلمان کي گڏ ڪندا هئا، جيئن اهو غريب انهن جي خدمت ڪري ۽ اهي ان کي ڪارائين پيئارين اهڙي طرح هر هڪ جو ڪم هلندو رهي، ائين ئي هڪ موقعي تي حضرت سيدنا سلمان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ٻن

ماڻهن سان گڏ ڪيا ويا. هڪ ڏينهن پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي نند وٺي وئي ۽ کاڌو تيار نه ڪري سگهيا ته انهن ٻنهي ان کي کاڌي طلب ڪرڻ جي لاءِ بارگاهِ رسالت ۾ موڪليو، سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جا “خادمِ مَطْبَخِ (يعني باورچي خاني جا خادم) حضرت سيدنا أسامه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هئا. انهن وٽ به کاڌو ختم ٿي چڪو هو انهي ڪري، انهن چيو: مون وٽ ڪجهه به ناهي، جڏهن حضرت سيدنا سلمان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن ٻنهي رفيقن کي اچي ٻڌايو ته انهن چيو: أسامه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن ڪنجوسي ڪئي، جڏهن بارگاهِ رسالت ۾ حاضر ٿيا ته سرڪارِ نامدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن (باذنِ پروردگار عَزَّ وَجَلَّ غيب جي خبر ڏيندي) فرمايائون “مان توهان جي وات ۾ گوشت جو اثر ڏسي رهيو آهيان” انهن عرض ڪيو ته اسان ته گوشت کاڌو ئي ناهي. فرمايائون: توهان غيب ڪئي ۽ جيڪو مسلمان جي غيب ڪري انهيءَ مسلمان جو گوشت کاڌو. (خزائن العرفان، پ ۲۶، الحجرات، تحت الآية: ۱۲)

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته قرآن ۽ حديث ۾ غيب ڪرڻ کي پنهنجي مري ويل پيءُ جو گوشت کائڻ جهڙو بدترين فعل قرار ڏنو ويو آهي پر ان جي باوجود بدقسمتي سان اڄ ماءُ پيءُ، پيءُ پيٽ، زال مڙس، سسُ ٺنهن، سُهرو نياڻو، نٿان، پاڄائي، بلڪ گهر پاتي ۽ مائٽ ۽ پٽ استاد ۽ شاگرد، سيٺ ۽ نوڪر، واپاري ۽ گراهڪ، آفيسر ۽ مزدور، مالدار ۽ غريب، حاڪم ۽ محڪوم، ڏنيادار ۽ ديندار، پوڙهو هجي يا جوان مطلب اهو ته سڀني ديني ۽ دنياوي شُعبن سان تعلق رکڻ وارن مسلمانن جو وڏو انگ هن وقت غيب جي خوفناڪ آفت جي گهيري ۾ آهي. افسوس صد ڪروڙ افسوس! اجائي بڪ بڪ جي عادت جي سبب اڄڪلهه اسان جي ڪا مجلس (Gathering) عام طور تي غيب کان خالي

ناهي هوندي، کوڙسارا پرهيزگار نظر اچڻ وارا ماڻهو به بنا ڊپ جي غيبت ٻڌندي، ٻڌائيندي، مُرڪندي ۽ حمايت ۾ مٿو لوڏيندي ها ۾ ها ملائيندي نظر ايندا آهن. ڇاڪاڻ ته غيبت تمام گهڻي عام آهي ان جي ڪري عام طور تي ڪنهن جو ان پاسي ڌيان ئي ناهي هوندو ته غيبت ڪرڻ وارو نڪ پرهيزگار نه، بلڪ فاسق، گنهگار ۽ جهڻم جي عذاب جو حقدار هوندو آهي

اچو! هاڻي ڪجهه اهڙا جملا ٻڌون ٿا جيڪي اسان جي مُعاشري ۾ عام ڳالهائيا ويندا آهن پر بلا اجازتِ شرعي ڳالهائڻ تي انهن جملن جو شمار غيبت، تهمت، بدگماني يا وري چغلي جهڙن گناهن ۾ ٿيندو آهي مثال طور *دنيادار * زال تي ظلم ڪري ٿو * قرضو قبائي ورتو آهي * چور * خائن * بدديانت * ڳنگ * پيسا کائي ويو آهي * خشڪ مزاج * سخت دل * بي وفا * ان جو ته مال مفت دل بي رحم وارو حساب آهي * احسان فراموش آهي * پڳوڙو * واڙو * چريو * عقل جو انڌو آهي * ان جو عقل گاه چرڻ ويو آهي * ان جي دماغ ۾ پوسو ڀريل آهي * شڪي مزاج * وهمي آهي * ديوتڻي پوري ناهي ڏيندو * حرام جو مال کائي ٿو * مغرور * آڪڙ ڪندڙ * ان جو دماغ هر وقت آسمان تي رهي ٿو * لالچي * حريص (Greedy) * بخيل * ڪنجوس مڪي چوس آهي * ڪنهن جي هلڻ ناهي ڏيندو * ڪنهن کي اڳتي وڌڻ ناهي ڏيندو * پنهنجي ليڊري چمڪائي ٿو * پنهنجا نمبر ناهي ٿو * نخري باز * ضدي * جيڏانهن پيسو ڏنو ان پاسي تي ويندو آهي * غريبن کي لفت به ناهي ڪرائيندو * خوشامدي آهي * هر معاملي ۾ تنگ اڙائيندو آهي * وڏو بي لحاظ آهي، اچ وري نماز ۾ ان جي موبائل وڃي رهي هئي * پاڻ کي وڏو عقل مند (Intelligent) سمجهي ٿو. * فلاڻي جو

ذهن مذهبي نه آهي * اسان جي مسجد جي امام جي ڇا ڳالهه ڪيو ته هو ته
 پگهاردار مولوي آهي * اسان جو مؤذن (يا فُلاڻو) پيسي وارن سان ترڪيبون
 ڪري ٿو * هو بي عمل آهي * ديني معلومات کان خالي آهي * ان کي نماز به
 نٿي اچي * ان کان ته فُلاڻو وڌيڪ با عمل آهي * دنيا کي نصيحت ڪري ٿو ۽
 گهر وارن کي آزاد ڇڏي ڏنو اٿس تنهنڪري ته ان جي ڌيءَ يا پيٽ يا زال بي
 پرده گهمي ٿي * ان کان ته ڪيئي سٺا پيا آهن * "مان مان" ڪري ٿو * پنهنجي
 منهن ميان منو بڻجي ٿو * پنهنجي تعريف ٻڌڻ جو وڏو شوق آهي * پنهنجي
 نالي جي پئي اٿس * نالي خاطر ڪري ٿو * پنهنجي واه واه چاهي ٿو *
 خوشامد پسند آهي * گهڻو ٿلهو ٿي ويو آهي * اڳتي ويهڻ جو گهڻو شوق آهي *
 ان کي موي ۾ اچڻ جو گهڻو جذبو آهي * چُغَل خور * به رُخو * ڌوڪي باز
 * وعدي خلافي ڪرڻ وارو آهي * ان غيبت ڪئي * تهمت لڳائي * بدگماني ڪئي
 * ڪوڙ ڳالهائين * غلط ڪم ڪيائين * لوفر * جُورِي * شرابي (Drinker) *
 نُشِي * چرسي * پنگ جو موالي * هيروئي * آفيمي * بدچلن، منهنجو پيءُ
 حلال حرام روزي جي پروا ناهي ڪندو * وڏو پيءُ بي نمازي آهي * پيٽ بي
 پرده آهي * منهنجا والدين پاڻ ۾ وڙهندا رهندا آهن * گهر ۾ ڪو به قرآن ناهي
 پڙهيل * ننڍو پيءُ فلمون ڊراما ڏسندو آهي * ڳالهيون ته صوفيائون ڪندو آهي
 نماز هڪ به ناهي پڙهندو * ڪلهه تائين ته هن وٽ چانهه پيئڻ جا پيسا نه هئا اڄ
 ان وٽ مهانگي گاڏي خبر ناهي ڪٿان آئي ضرور مسجد (يا مدرسي) جي چندي
 تي هٿ صاف ڪيو هوندائين! * تقرير ۾ پهريان پنهنجا قصيدا پڙهندو پوءِ
 موضوع (Topic) تي ايندو * هي ته بين مقرر جو وقت به ڪائي ويندو آهي *

وڏي جلسي (يا اجتماع) ۾ ته خوب ڪڙڪندو آهي * جڏهن پنهنجو مطلب هو ته وقت بي وقت فون ڪندو * مطلب نڪري ويو ته وري حال تائين ناهي پڇيو * (پٽ جي لاءِ ماءُ چوي) جڏهن زال گهر ۾ هئي ته روز فون (Call) ڪندو هو، هاڻي اسان کي ڪنگهي به نٿو * ان کي ايتري توفيق ڪئي جو فون ڪري، جڏهن به ڪيو آهي، مون ئي ڪيو آهي * (ماءُ چوي) سهرن ۾ جيڪڏهن به ڏينهن فون نه ڪري ته بي چين ٿي ويندو آهي ۽ پنهنجي گهر مهينا گذري وڃن ڪو فڪر ئي ناهي * (ماءُ پيءُ چون) ٻين کي فون ڪرڻ جي لاءِ، ان وٽ وقت به آهي ۽ پيسا به، اسان لاءِ هن وٽ ٽائم (Time) ئي ناهي * شادي کان پوءِ اسان کي بلڪل ئي وساري ڇڏيو اٿس * ڄاڻي وائي فون ناهي ڪندو. * ڏاندلي ڪري اليڪشن ڪئي آهي * هن گهڻا ماڻهو مارايا آهن * بدمعاش * دهشت گرد * ظالم (سرڪش) * تهالي ڪا بينگن * پيسن جو بڪيو آهي * فنڊ غريبن کي ڏيڻ بدران پاڻ کائي ويو * ووت وٺڻ وقت سائين سائين ڪندو آهي * هاڻي پڇا به نٿو ڪري * سرڪاري خزاني تي عيش ڪري رهيو آهي * اسان هن کي ووت ڏنا پر هن اسان جي لاءِ ڪجهه به ناهي ڪيو * وطن جو غدار (Betrayer) آهي وغيره وغيره. اهڙي طرح جا هزارين جملا مختلف طبقن ۽ شعبن سان واسطو رکڻ وارا ماڻهو روز مره جي بُنياد تي ڳالهائيندا آهن يا وري ٻڌي ها ۾ ۾ ها ملائيندا آهن ۽ ائين پنهنجي اعمال نامي کي مسلمانن جي غيبتن، تهمتن، بهتان ۽ چُغلين سان ڀريندا آهن.

شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** فرمائن ٿا: ڪيترائي ماڻهو انتهائي عجيب هوندا آهن ڳالهه ڳالهه تي خوامخواه اهڙي قسم جي تائيد طلب ڪندا آهن

ها ڀاءُ! ڇا سمجهين؟ * منهنجي ڳالهه جو مطلب سمجهي ته وئين نه؟ پر ضرورت تحت شاگردن يا ماتحتن، استاد يا بزرگ وغيره جو پڇڻ ڪڏهن ڪڏهن ته فائديمند به ٿيندو آهي، ته جيئن ڪنهن کي سمجهه ۾ نه آيو هجي ته سمجهائي سگهجي، اهڙن موقعن تي سمجهه ۾ نه اچڻ جي صورت ۾ سامهون واري کي کڀي ته ڪوڙي ها ۾ ها نه ملائي * ڪيئن ڀاءُ! نيڪ ته آهين؟ * مان غلط ته نه ٿو چوان؟ * ڪهڙو خيال آهي اوهان جو، پوءِ ڳالهه ڪئي لکين پيرا ناقابل قبول هجي يا غيبت تي مشتمل هجي، پر ڪڏهن ڪڏهن مُرُوت ۾ ها ۾ ها ملائي ڪيترائي پيرا ڪوڙ ۽ غيبت جا گناهه ڪرڻا پوندا آهن، اهڙن ئي اجائي ڳالهين جي اَبُوَالْفُضُول ۽ ڳالهڙو ماڻهن جي اصلاح جي همت ناهي ٿيندي، ته پوءِ انهن کان ميلن جا ميل پري رهڻ ۾ ئي پلائي آهي، ڇو جو انهن جي غيبتن ۽ ٽههڻن پيريل گناهن وارين ڳالهين ۾ به ها ۾ ها ملائڻ جي ڪري ڪٿي جهنم ۾ نه داخل ٿيو، ايتري تائين جو اهڙي قسم جا بڪواسي ماڻهو ته ڪڏهن گمراهي جون ڳالهيون ۽ ڪڏهن مَعَاذَ اللَّهِ ڪُفر بڪي به عادت مطابق حمايت حاصل ڪرڻ جي لاءِ، ڪيئن ڀاءُ صحيح پيو چوان؟ چئي ڪري سامهون واري کان ها چورائي ڪڏهن ڪڏهن ان جو به ايمان برباد ڪرائي ڇڏيندا آهن. ڇو ته هوش ۽ حواس ۾ ڪُفر جي تائيد به ڪُفر ئي آهي. اَلْعِيَاذُ بِاللَّهِ عَزَّوَجَلَّ

ياد رکو! صرف غيبت ۽ چُغلي ڪرڻ ئي منع نه آهي بلڪ غيبت ۽ چُغلي ڪرڻ واري کان ڪنهن مسلمان جي غيبت ۽ چُغلي خاموشي، رضامندي ۽ دلچسپي سان ٻڌڻ به منع آهي. حديث پاڪ ۾ آهي ته

نبی کریم، رؤف رحیم ﷺ جن گاني ڳائڻ ۽ گاني ٻڌڻ کان، ۽ غيبت ڪرڻ ۽ غيبت ٻڌڻ کان، ۽ چغلي ڪرڻ ۽ چغلي ٻڌڻ کان منع فرمايو.

(الجامع الصغير للسيوطي، ص ۵۶۰، حديث: ۹۳۷۸)

حضرت علامه عبد الرؤف مئاوي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: غيبت ٻڌڻ وارو به

غيبت ڪرڻ وارن منجهان هڪ هوندو آهي. (فيض القدير، ۳/۶۱۲، تحت الحديث: ۳۹۶۹)

يا رَب! نه ضرورت ڪے سوا کچھ ڪبھی ٻولوں
الله زباں کا هو عطا قفلِ مدينه

ڪتاب ”غيبت جون تباه ڪاريون“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! غيبت جهڙي حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ واري ڪم جون وڌيڪ نحوستون هلاڪتون، تباه ڪاريون ۽ هن مُهلڪ (هلاڪ ڪرڻ واري) مرض کان نجات ماڻڻ جي طريقن جي معلومات حاصل ڪرڻ ۽ ان کان پاڻ به بچڻ، ٻين کي بچائڻ جي لاءِ شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي 504 صفحن تي مشتمل ماڻه ناز ڪتاب ”غيبت جون تباه ڪاريون“ جو مطالعو (Study) ڪريو، هن ڪتاب جو مطالعو ڪرڻ سان اِنَّ هَآءُ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ غيبت، چغلي، بهتان ۽ مسلمانن جي عيب جوئي کان بچڻ جي لاءِ اسان جي لاءِ ڪافي حد تائين مفيد ثابت ٿيندو، هن ڪتاب ۾ غيبت جا وصف، غيبت جي ممانعت تي آيتن ۽ حديثن ۽ بزرگانِ دين جي فرمانن، غيبت ڪرڻ وارن جي دردناڪ عذاب جي واقعن، چغل خوري و تکبر وغيره گناهن جي آفتن، غيبت جهڙي هلاڪت خيز مرض جو علاج، مسلمانن جا عيب لڪائڻ جا

فضائل، عيب ظاهر ڪرڻ جون وعيدون، مختلف موضوعن تي غيبت بابت ڪم وڌيڪ 1800 يعني هڪ هزار 8 سو مثال ۽ ڪيئي مفيد مدني گل نهايت آسان ۽ تاثير ڪن انداز ۾ بيان ڪيا ويا آهن، تنهنڪري اڄ ئي هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه تان هديو ڏئي طلب ڪريو، پاڻ به هن جو مطالعو ڪريو ۽ ٻين کي به ترغيب ڏياريو. دعوت اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Printout) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلِّ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فقط پنهنجائي عيب ڏسو

منا منا اسلامي ڀائرو! غيبت کان بچڻ جو هڪ بهترين حل (Solution) هي آهي ته جڏهن به ٻين جا عيب بيان ڪرڻ جي دل چاهي ته ان وقت پنهنجن عيبن ڏانهن متوجهه ٿي انهن کي پري ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي، اها وڏي سعادت مندي جي ڳالهه آهي ته انسان ٻين جي عيبن کي ڇڏي پنهنجن عيبن کي پري ڪرڻ ۾ مصروف ٿي وڃو. ❖ رحمت عالم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو ته ان شخص جي لاءِ خوشخبري آهي جنهن کي ان جي عيبن (تي نظر) ٻين جا عيب تلاش ڪرڻ کان بچائي وٺي. (الْفَرْدُوسُ بِمَثُورِ الْخَطَابِ ج ۲ ص ۴۶، حديث: ۳۷۴۲)

❖ ارشاد فرمايائون: جيڪو شخص ڪنهن مسلمان جي عيب پوشي ڪري ته

خُداءِ ستار عَزَّوَجَلَّ قِيامت جي ڏينهن ان جي عيب پوشي فرمائيندو.

(بخاري،،كتاب المظالم والغصب، ۱۲۶/۲، حديث: ۲۴۴۲)

❖ حضرت سيدنا عبد الله بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جو فرمان آهي ته جڏهن تون ڪنهن جا عيب بيان ڪرڻ جو ارادو ڪرين ته پهريائين پنهنجن عيبن کي

ياد ڪندو ڪر. (موسوعه لابن آبي الدنيا، ۳۵۷/۴، رقم ۵۶)

❖ حضرت سيدنا زيد رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته اهو شخص ڪيترو عجيب آهي

جنهن کي خبر آهي ته مون ۾ فلاڻو عيب آهي، پوءِ به پنهنجو پاڻ کي سٺو انسان ٿو سمجهي، جڏهن ته پنهنجي مسلمان ڀاءُ کي صرف شڪ (يا

ٻڌل ڳالهه) جي بنياد تي خراب ماڻهو ٿو سمجهي. (تنبيه المغتربين ص ۱۹۷) (غيبت جون

تباھ ڪاريون، ص ۲۸۴)

آدروں کي عيب چھوڙ نظر خوبون پي رکھ

عيبن کي اپنے بھائي مگر خوب رکھ پرکھ

(غيبت کي تباھ ڪاريان، ص ۲۸۴)

جهنم ۾ رڙيون ڪري رهيا هوندا!

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! ٻڌو اوھان ته عيب پوشي جي فضيلت ۽ اھميت جي ڇا

ڳالھ ڪجي! جيڪو ٻين جي عيبن تي ڀرڌو وجهڻ ۽ بلا وجه شرعي ماڻھن جي

اڳيان ظاھر نه ڪرڻ وارن خوش نصيب جي عيبن تي خود الله ستار و غفار عَزَّوَجَلَّ

ڀرڌو وجهندو. پر ياد رکو! جيڪا شيءِ آخرت جي لاءِ جيتري اھم (Important) ۽

مفيد هوندي، شيطان اوترو ان جي پويان لڳندو ان ڪري هو هرگز نه چاهيندو ته

مسلمان هڪ ٻئي جا عيب ظاهر ڪرڻ ۽ غيبتون ڪرڻ کان باز رهن، شايد اهو

ئي سبب آهي ته ماڻهن جي اڪثريت چغلي، تهمت، بدگماني، غيبت ۽ ٻين جي عيبن جو چرچو ڪرڻ ۾ مشغول آهي، ڪو ڪنهن جو عيب لڪائڻ جي لاءِ تيار ئي ناهي هوندو بلڪ ڪڏهن ڪڏهن ته فخر به ٻين اڳيان بيان ڪندو آهي ۽ جيڪڏهن ڪڏهن عيب لڪائڻ جي توفيق ملي به وڃي ته جيئن ئي ڪجهه ناراضي ٿي، ته جيترا به عيب لڪائي رکيا هئائين اهي سڀ ئي هڪ دم ظاهر ڪري ويهندو آهي، ها! خوفِ آخرت ختم ٿي ويو، يقيناً جهنم جي سزا سهي نه سگهي. حضرت سيدنا عيسيٰ رُوحُ الله عَلَي نَبِينَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فرمائن ٿا: ته “ڪيترائي صحتمند بدن، خوبصورت چهرا، ۽ منو ڳالهائيندڙ زبانون سڀاڻي جهنم جي طبقن ۾ رڙيون پيون ڪنديون!“. (مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ ص ۱۵۲)

غيبت جون تباه ڪاريون هڪ نظرم

منا منا اسلامي پائرو! اسان جي عافيت انهيءَ ۾ آهي ته اڄ ئي اسان پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ سڄي توبه ۽ آئنده چغلي ۽ غيبت وغيره گناهن کان بچڻ جي پڪي نيت ڪري وٺون نه ته ياد رکو! غيبت جون تباهيون نهايت خطرناڪ آهن. شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ پنهنجي 504 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”غيبت جون تباه ڪاريون“ ۾ قرآن و حديث ۽ اقوالِ بزرگانِ دين مان چونڊيل غيبت جون 20 تباه ڪاريون بيان ڪيون آهن. اچو! ٻڌون ٿا ۽ غيبت کان بچڻ جي سڄي پڪي نيت ڪيون ٿا:

❁ غيبت ايمان کي ڪٽي ڇڏيندي آهي. ❁ غيبت بُري خاتمي جو سبب

آهي ❁ ڪثرت سان غيبت ڪرڻ واري جي دعا قبول ناهي ٿيندي ❁ غيبت جي ڪري نماز روزي جي نورانيت ختم ٿي ويندي آهي. ❁ غيبت سان نيڪيون برباد ٿينديون آهن ❁ غيبت نيڪيون ساڙي ڇڏيندي آهي ❁ غيبت ڪرڻ وارو توبه ڪري به ڇڏي تڏهن به سڀني کان آخر ۾ جنت ۾ داخل ٿيندو. مطلب ته غيبت گناهه ڪبيره، قطعي حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي. ❁ غيبت زنا کان سخت تر آهي ❁ مسلمان جي غيبت ڪرڻ وارو وياح کان به وڏي گناهه ۾ گرفتار آهي ❁ غيبت کي جيڪڏهن سمنڊ ۾ وڌو وڃي ته سمورو سمنڊ بدبودار ٿي وڃي ❁ غيبت ڪرڻ واري کي جهنم ۾ ڏوٺو ڪاٺو پوندو ❁ غيبت مٿل پاءَ جي گوشت کائڻ برابر آهي ❁ غيبت ڪرڻ وارو قبر جي عذاب ۾ گرفتار ٿيندو ❁ غيبت ڪرڻ وارو ٽامي جي ٺنهن سان پنهنجي چهري ۽ سڀني کي هر هر رهڙي رهيو هو ❁ غيبت ڪرڻ واري کي ان جي پاسن کان گوشت کڻي کڻي ڪارايو پيو وڃي ❁ غيبت ڪرڻ وارو قيامت ۾ کڻي جي شڪل ۾ اٿندو ❁ غيبت ڪرڻ وارو جهنم جو باندر هوندو ❁ غيبت ڪرڻ واري کي دوزخ ۾ پنهنجو ئي گوشت کائڻو پوندو ❁ غيبت ڪرڻ وارو تهڪندڙ ڀاڻي ۽ باهه جي وچ ۾ موت گهرندو پيو پڄندو ۽ ان کان جهنمي به بيزار هوندا ❁ غيبت ڪرڻ وارو سڀني کان اڳ ۾ جهنم ۾ ويندو

جلا دے نہ نارِ جہنم کرم ہو
 پے بادشاہِ اُمم یا اِلیٰ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

”مدني دورو“

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو اوهان ته دنيا ۾ زبان جو غير ضروري استعمال آخرت جي لاءِ ڪيتري قدر نقصان ڪار آهي ۽ مسلمانن جون غيبتون ڪرڻ جون ڪيتريون آفتون آهن، تنهنڪري اسان کي گهرجي ته غيبت وغيره گناهن جي آفتن کان پاڻ کي بچائڻ سان گڏوگڏ پاڻ ۾ نماز روزي جي پابندي ۽ سُنَّت تي عمل جو جذبو بيدار ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان هر دم وابسته رهون ۽ 12 مدني ڪمن ۾ به وڌ کان وڌ حصو وٺون. 12 مدني ڪمن مان هفتيوار هڪ مدني ڪم ”مدني دورو“ به آهي جنهن جي ذريعي گهر گهر، دڪان دڪان ماڻهن وٽ وڃي انهن کي نيڪي جي دعوت ڏني ويندي آهي، نيڪي جي دعوت ڏيڻ ته اهڙو اهم فريضو (Obligation) آهي جو تمام ئي انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بلڪ خود سيد الانبياءِ، محبوب خدا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي به انهيءَ مقصد جي لاءِ دنيا ۾ موڪليو ويو هنن مقدس هستين مشڪلاتون ۽ تڪليفون برداشت ڪيون، پر نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ بُرائي کان روڪڻ جي هن عظيم فريضي کي تمام سٺي طريقي سان ادا ڪيو، اسان کي به انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ۽ سيد الانبياءِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي هن پياري پياري سُنَّت تي عمل ڪندي هر هفتي ”مدني دورو“ ڪندي نيڪي جي دعوت ڏيڻ گهرجي، هي گهڻي ئي فضيلت وارو عمل آهي. جيئن ته

حضرت مُوسىٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ بارگاہِ الہی عَزَّ وَجَلَّ ۾ عرض ڪيو، یا اللہ عَزَّ وَجَلَّ جيڪو پنهنجي ڀاءُ کي سڏي، ان کي نيڪي جو حڪم ڏي ۽ بُرائي کان منع ڪري ته ان جي جزا ڇا آهي؟ ارشاد فرمائون: مان ان جي هر ڳالهه تي هڪ سال جي عبادت جو ثواب لکندو آهيان ۽ ان کي جهنم جي سزا ڏيڻ ۾ مون کي حياءُ ايندو آهي. (مکاشفة القلوب، باب في الامر و المعروف، ص ۴۸)

اسان کي ڪيپي ته گناهن کان بچڻ، خود نيڪيون ڪرڻ ۽ ٻين ۾ به نيڪي جي دعوت ڏيڻ جو جذبو پيدا ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃون بلڪ پنهنجي گهر ۾ مدني ماحول قائم ڪرڻ جي لاءِ 100 سيڪڙو اسلامي چينل يعني مدني چينل (Madani Channel) کي به نافذ ڪريو. اچو! ترغيب طور مدني چينل جي برڪتن سان مالا مال غيبت کان بچڻ بابت هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا:

مدني چينل جي برڪت سان غيبت کان بچڻ جو جذبو

زم زم نگر حيدرآباد (باب الاسلام سنڌه پاڪستان) جي هڪ اسلامي ڀاءُ جو بيان ڪجهه ائين آهي ته اسان جي گهر وارن تبليغ قرآن وسٽ جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جو سؤ سيڪڙو اسلامي چينل يعني ستن پيري مدني چينل تي ”غيبت جون تباهه ڪاريون“ جي موضوع تي هڪ مُبلغ دعوتِ اسلامي جو بيان ٻڌو. جنهن مُعاشري ۾ ڳالهائي ويندڙ غيبت جي لفظن ڏانهن به ڌيان ڏياريو.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ان بيان کي ٻڌي غيبت کان بچڻ جو ڏاڍو ذهن بڻيو، هڪ

پيري مون گهر ۾ اندر چيو ته ”ننڍو پاءُ فلاڻي شيءِ ڪڍي اڃا تائين ناهي پهتو وڏو سُست آهي“ ته منهنجي امڙ سائڻ هڪدم منهنجي پڪڙ فرمائي ته تون ان جي غيبت ڪري وڌي، ڇو ته تون ان کي ”وڏو سُست“ چئي، ان جي بُرائي بيان ڪئي، ان ڪري مان جلد توبه ۽ معافي جي ترڪيب ڪئي، هاڻي گهر جي ڀاتين جي اها حالت آهي ته ڳالهه ڳالهه تي هڪ ٻئي جو ڌيان ڇڪائڻ ٿا ته هاڻي جيڪا ڳالهه ٿي يا فلاڻو لفظ چيو ويو ڪٿي اها غيبت ته ناهي؟

غيبت کان ڪيئن بچجي

منا منا اسلامي پائرو! غيبت جون تباه ڪاريون ۽ بزرگانِ دين جي غيبت کان نفرت جي باري ۾ ٻڌي يقينن اسان جو به ذهن بڻيو هوندو ته اسان کي به غيبت کان بچڻ گهرجي پر سوال هي آهي ته آخر غيبت کان پاڻ کي ڪهڙي طرح روڪيو وڃي؟ ان جي لاءِ شيخِ طريقت، اميرِ اهلستِ ڪتاب ”غيبت جون تباه ڪاريون“ جي صفحي 257 تي وڏي تفصيل سان غيبت کان بچڻ جا 10 علاج تجويز ڪيا آهن، اچو! مختصر طور ٻڌون ٿا: ❖ ديني مشغلي ۽ دنيا جي ضروري ڪمن مان فراغت کان بعد خلوت يعني تنهائي اختيار ڪريو يا صرف اهڙن سنجيده ۽ سٺن جي پابند اسلامي ڀائرن جي صحبت حاصل ڪريو جنهن جون ڳالهيون خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ ﷺ و صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ اضافي جو سبب ٿين ۽ اهي وقت بوقت ظاهري بُرائين ۽ باطني بيمارين جي ڄاڻ ڏين ۽ ان جو علاج به تجويز ڪندا هجن. ❖ ذاتي دوستن کان بلڪل پرهيز ڪئي وڃي، ڇو ته اڄڪلهه گهڻي قدر ماحول اهڙو ٿي ويو آهي جو جڏهن به ملي ٿين جو منفي (برو، Negative) ذڪر شروع ڪن ٿا ته انتهائي ناممڪن آهي جو غيبتن، چڱين،

بدگمانين ۽ الزام بازين کان بچي نڪرن. ❖ غيبت جو هي علاج به فائدي مند آهي ته پنهنجي ذهن ۾ اها ڳالهه هڪ دم ويهاريو ته جڏهن ڪو منهنجي غيبت ڪندو آهي ته مون کي تڪليف ٿيندي آهي، اهڙي طرح مان جنهن جي غيبت ڪندس ان کي به ته اذيت ٿيندي، ته جيڪو ڪم مون کي پاڻ کي ناپسند آهي اهو بي مسلمان پيءُ جي لاءِ چو ڪيان؟ ❖ ڪنهن دل کي ڏک پهچايو، سخت ڪاوڙ آئي ۽ صبر جو دامن هٿ مان نڪري ويو ان سبب سان دل ڏڪائڻ واري جي باري ۾ جيڪڏهن ڪنهن جي سامهون ”دل جي باهه“ نڪرڻ لڳي ته سمجهو جهنم جي باهه گڏ ٿيڻ شروع ٿي وئي، هاڻي غيبت، بهتان، الزام بازين جهڙن ڪيپره حرام گناهن جي ڪري دوزخ ۾ پوڻ وارن ڪمن کان اوهان کي شايد ڪير به نه بچائي سگهي ❖ جڏهن ڪنهن جي پر پُٺَ برائي ڪرڻ تي دل چاهي ته غيبتن جي عذابن کي ياد ڪيو. مثال طور: تامي جي نهن سان پنهنجي چهرِي ۽ سيني کي چلڻ وارو عذاب، پنهنجي ئي پاسن مان گوشت کڻي ڪڍي ڪارائڻ جو عذاب ۽ پڻ تصور ڪريو ته قيامت جي ڏينهن پنهنجي مُٺل پيءُ جو گوشت کائڻو پوندو ۽ غيبت ڪرڻ وارو مُنهن خراب ڪري رڙيون ڪري ان کي کائيندو. هاڻي سوچيو ته حلال جانور جو تازو گوشت به ڪچو کائي ناهي سگهيو ته مُٺل انسان جو گوشت ڪيئن کائي سگهيو؟ ❖ پنهنجي نفس تي بار وجهي مثال طور: جيڪڏهن غيبت ڪئي ته 5 روپيا خيرات ڪندس، خدا عَزَّوَجَلَّ جو قسم! پنج روپيه ته ڪجهه به ناهن، حضرت سَيِّدنا وَهِيْب بن وَرْد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا؛ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جو قسم! منهنجي لاءِ غيبت کي ڇڏڻ سُون جو جبل صَدَقِي ڪرڻ کان به وڌيڪ پسندیده آهي. (تَنْبِيهِ الْمُتَعَتِّزِينَ ص ۱۹۲) ❖ سڀ کان وڌيڪ

غيبت زبان سان ڪئي ويندي آهي ان ڪري ان کي قابوءَ ۾ ڪرڻ تمام ضروري آهي. ❖ جڏهن ڪنهن جي غيبت ڪرڻ تي دل چوي ته پاڻ کي ائين ڏيکاريو ته قيامت جي ڏينهن ڪيتري قدر حسرت جو مقام هوندو، جيڪڏهن غيبت ڪرڻ جي ڪري منهنجون نيڪيون ٻين جي اعمال نامن ۾ ۽ انهن جي گناهن جو بار منهنجي مٿي تي اچي پيو ۽ غيبت جي گناهه جي ڪري فرشتا مون کي جهنم ڏانهن وٺي ويا ته منهنجو ڇا ٿيندو! ❖ جڏهن به ڪنهن جي عيبن کي ظاهر ڪرڻ تي دل چوي ته ان وقت پنهنجن عيبن ڏانهن ڌيان ڏيو ۽ انهن کي ختم ڪرڻ ۾ لڳي وڃو. ❖ ڪنهن به مرض کان بچڻ جو جذبو حاصل ڪرڻ جي لاءِ ان جي تباهه ڪارين کي ڄاڻڻ فائديمند هوندو آهي، ان ڪري دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصي 16، صفحي نمبر 169 کان 182 ۽ احياءُ العلوم جلد 3 ”غيبت کا بيان“ ضرور پڙهو، دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل فيضانِ سنت جلد 2 جو هي باب ”غيبت جون تباهه ڪاريون“ مڪمل پڙهڻ کانپوءِ وقت بوقت مطالعي ۾ رکندا، خاص ڪري ان جو درس گهر جي اندر ضرور جاري رکو، ڇو جو اڄڪلهه گهڻا گهر ”غيبت خانو“ بڻيل آهن، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اوهان کي حيرت انگيز گهر جي درس جون برڪتون نظر اينديون.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مجلس آئي ٽي

منا منا اسلامي پائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي سڄي دنيا ۾ خدمتِ دين جو

ڪم ڪري رهي آهي، انهن شعبن مان هڪ شعبو ”مجلس آئي ٿي“ به آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مجلس آئي ٿي (I.T) جو بنيادي مقصد انفارميشن ٽيڪنالوجي جي ذريعي سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح ڪرڻ ۽ انهن تائين درست اسلامي تعليمات پهچائڻ آهي. هن مقصد تحت ”مجلس آئي ٿي“ ڪمپيوٽر استعمال ڪندڙن جي لاءِ امام اهل سنت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي جڳ مشهور ترجمہ قرآن ڪنز الایمان، سندن فتوائن جو مجموعو ”فتاويٰ رضويه“ سوين ڪتابن جو مطالعو ڪرڻ ۽ مواد ڪاپي (Copy) ڪرڻ جي سهولت سان آراسته ”المدینه لائبريري“ ۽ سڄي دنيا ۾ نمازن جي درست اوقات جي معلومات جي لاءِ ”اوقات نماز“ (Prayer Time) سافٽ ويئرز به متعارف ڪرايا آهن، ان جي علاوه موبائل فون تي شرعي مسائل جي حل جي لاءِ بي شمار تصديق شده فتوائن تي مشتمل ”دارالافتا اهل سنت“ تلاوت قرآن ڪرڻ يا ٻڌڻ جي سعادت جي لاءِ ”اَلْقُرْآنُ الْکَرِيمُ“ گهر ويهي تجويد ۽ قرأت سکڻ ۽ پنهنجي تلفظ کي درست ڪرڻ جي لاءِ ”مدني قاعده“، 40 اسماءِ الهيه تي مشتمل اوراد و وظائف سان روحاني، معاشي ۽ زندگي جا ٻيا مسئلا حل ڪرڻ جي لاءِ ”روحاني علاج“، حج و عمري جي احڪام کي آساني سان سمجهڻ ۽ انهن کي بهتر طريقي سان سرانجام ڏيڻ جي لاءِ ”حج و عمره“، شرعي مسائل سکڻ ۽ سمجهڻ جي لاءِ ”بهار شريعت“، چند لمحن ۾ سڄي ڏينهن جي مصروفيت جو محاسبو ڪرڻ جي لاءِ ”مدني انعامات (نيڪ بڻجڻ جو نسخو)“، ”علم دين“ جي قيمتي موتين سان مالا مال، منفرد، معلوماتي ۽ دلچسپ ايپلي ڪيشن ”ذهني آزمائش“،

تنظيمي ذمہ دارين کي روزانه جي بنياد تي ترتيب ڏيڻ، ڪارڪردگي جانچڻ ۽ هر مهيني باقاعدي سان جمع ڪرائڻ جي سهولت جي لاءِ ”ڪارڪردگي“، مدني چينل جا مختلف سلسلا براه راست پنهنجي موبائل تي ڏسڻ جي لاءِ ”مدني چينل“ جهڙي انتهائي اهم، مفيد ۽ دلچسپ معلومات سان ڀرپور موبائل ايپليڪيشنز (Mobile Applications) تعارف ڪرائڻ جو شرف حاصل ڪيو آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ”مجلس آئي ٽي“ جا تيار ڪيل سافٽ ويئرز مڪتبه المدينه تان هديهءَ طلب ڪري سگهجن ٿا، اهڙي طرح تمام ايپليڪيشنز (Mobile Applications)، پلي سٽور (Play Store) تان انسٽال (Install) به ڪري سگهجن ٿا.

الله ڪرم ايا ڪرے تجھ پہ جہاں میں اے دعوتِ اسلامي تيري دُھوم مچي ہو!

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صَدْرُ الشَّرِيعِ جِي سِيرَتِ جَا ڪَجھ ڪوڙا

منا منا اسلامي ڀائرو! ذوالقعدة الحرام جو مهينو (Month) شروع ٿي چڪو آهي، هن محترم مهيني جي ٻي رات جو دنيا سڀني جي عظيم پيشوا، سڀني جي رهبر ۽ رهنما، خليفه اعليٰ حضرت، صاحب بهار شريعت، صدر الشريعت، بدر الطريقت حضرت علامه مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هُن فاني دنيا مان وصال فرمايو، لَهَذَا 2 ذوالقعدة الحرام تي سندن عرس مبارڪ ملهائيو ويندو آهي، اچو! انهيءَ مناسبت سان صدر الشريعت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي سِيرَتِ

مبارڪ بابت ڪجهه ٻڌون ٿا ۽ ائين الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ولي جي ذڪر خیر سان برڪتون حاصل ڪيون ٿا.

ابتدائي حالات

صدرُ الشَّرِيعِ، بدرُ الطَّرِيقِ حضرت علامہ مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ۱۳۰۰ھ مطابق 1882ء ۾ اوڀر يو پي (هند) جي علائقي مدينه العلماء گهوسي ۾ پيدا ٿيا. سندن والد ماجد حڪيم جمال الدين **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ۽ ڏاڏا حُضُورُ خُدا بخش **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فَنَ طَبَّ جا ماهر هئا. ابتدائي تعليم پنهنجي ڏاڏي حضرت مولانا خُدا بخش **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** کان گهر ۾ حاصل ڪئي پوءِ پنهنجي علائقي ئي ۾ مدرسه ناصر العلوم ۾ وڃي گوپال گنج جي مولوي الهی بخش صاحب **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** کان ڪجهه تعليم حاصل ڪئي. پوءِ جُونپور پهتا ۽ پنهنجي سوت ۽ اُستاد مولانا محمد صديق **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** کان ڪجهه اَسْباق پڙهيا پوءِ اُستادُ العلماء حضرت علامہ هدايتُ الله خان **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** کان علمِ دين جي وڌيڪ تعليم حاصل ڪئي ۽ هتان کان درسِ نظامي جي تعليم مڪمل (Completion) ڪئي. پوءِ دورهه حديث جي تڪميل پيلي پيت ۾ اُستادُ الْمُحَدَّثِينَ حضرت مولانا وصي احمد مُحَدَّثِ سُوْرَتِي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** وٽان ڪئي. حضرت مُحَدَّثِ سُوْرَتِي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** پنهنجي لائق شاگرد جي اعليٰ صلاحيتن جو اعتراف هنن لفظن ۾ ڪيو: ”مون کان جيڪڏهن ڪنهن پڙهيو آهي ته اهو امجد علي آهي.“

(تذڪره صدر الشريعه، ص 5 بتغير قليل)

خُلي مبارڪ

صدرُ الشَّرِيعِ، بدرُ الطَّرِيقِ مفتي محمد امجد علي اعظمي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جو

چهرو مبارڪ وِجِيه (يعني پُر وقار) ۽ بارونق هو، گندمي رنگت ۽ ڪشاده پيشاني (Forehead) سان گڏ وڏيون ۽ چمڪدار اکيون هيون، سندن ڀرون گهاٽا ۽ داڙهي مبارڪ به ڪافي گهاٽي هئي، جسم مبارڪ ڀريل لَحيْم، شَحيْم ۽ تهڪندڙ ۽ خوشنما (Smart) هو سندن قد مبارڪ وچٿرو ۽ مُعتَدِل هو. (سوانح صدر الشريعه، ص ۱۰، ملخصاً)

صدر الشريعه جا ڪارناما

منا منا اسلامي ڀائرو! شريعت جي امام، طريقت جي چند، حضرت علام مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي سموري زندگي شريعت ۽ طريقت جي خدمت ۾ گذاري. پاڻ پنهنجي سڄي حياتي مبارڪ ۾ اهڙا ڪارناما انجام ڏنا جنهن تي اڄ به عقلِ عالم، حيران آهي، اچو! سندن ڪجهه علمي ڪارنامن جي باري ۾ ٻڌون ٿا.

بهار شريعت، فقه حنفي جو انسائيڪلوپيڊيا:

صدر الشريعه، بڌڻا طريقت مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي علمي ڪارنامن ۾ سرفهرست ”بهار شريعت“ جي تصنيف آهي، اهو ڪتاب (Book) اُردو زبان ۾ عقائد کان وٺي معاملات تائين تمام ضروري مسئلن کي پنهنجي اندر سمايل آهي ۽ خاص صدر الشريعه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي قلم مان سترهن (17) حصن تي مشتمل آهي، منقول آهي. فقه حنفي جو مشهور ڪتاب ”فتاويٰ عالمگيري“ سوين عالم سڳورن عَلَيْهِم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى مِنْهُمْ حضرت سيدنا شيخ نظام الدين مَلا حَيَوْن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نگراني ۾ عربي زبان ۾ ترتيب ڏنو پر قربان وڃي صدر الشريعه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ تي جن اهو ئي ڪم اُردو زبان ۾ اڪيلي ئي ڪري

ڏيکاريو ۽ مختلف اسلامي ڪتابن مان اهي مسائل چُونڊي چُونڊي بهار شريعت ۾ شامل ڪيا، جن تي فتويٰ ڏنو ويندو آهي. جنهن سوين آيتن ۽ هزارين حديثون به موضوع جي مناسبت سان لکيون آهن. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حديثِ نعمت جي طور تي خود ارشاد فرمائين ٿا: جيڪڏهن اورنگزيب عالمگير بادشاهه هن ڪتاب (يعني بهار شريعت) کي ڏسن ها ته مون کي سون (Gold) ۾ تورن ها. (تذڪره صدر الشريعه، ص ۴۵) يقينن هي اوهان جو پاڪ ۽ هند جي مسلمانن تي نهايت وڏو احسان آهي جو انهن ضخيم (وڏن وڏن) عربي ڪتابن ۾ پڪڙيل فقهي مسئلن کي تحرير جي لڙي ۾ پوئي هڪ هنڌ گڏ ڪيو آهي. انسان جي پيدائش کان وٺي وفات تائين پيش ايندڙ هزارين مسئلن جو بيان ”بهار شريعت“ ۾ موجود آهي. انهن مان بي شمار مسئلا اهڙا پڻ آهن جنهن جو سڪڻ هر اسلامي پيءُ ۽ اسلامي پيٽ تي فرض عين آهي. بهار شريعت لکڻ جا سبب بيان ڪندي صدر الشريعه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ لکن ٿا: اردو زبان ۾ اڃا تائين ڪو اهڙو ڪتاب تصنيف ناهي ٿيو، جيڪو صحيح مسائل تي مشتمل هجي ۽ ضروريات جي لاءِ ڪافي هجي. (تذڪره صدر الشريعه، ص ۴۵، ملقطاً)

انهي غرض سان پاڻ اهو عظيمُ الشان ڪتاب تحرير فرمايو، پاڻ فرمائين ٿا: هن ڪتاب ۾ جيترو ممڪن ٿيو اها ڪوشش ڪئي وئي آهي ته عبارت نهايت آسان هجي جو سمجهڻ ۾ ڊڦٽ (يعني مشڪل) نه ٿئي ۽ گهٽ علم (حضرات) ۽ عورتون ۽ ٻار به هن مان فائدو (Benefit) حاصل ڪري سگهن. (تذڪره صدر الشريعه، ص ۴۶) بهار شريعت جي هڪ خوبي اها به آهي ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بهار شريعت جي ٻئي ٽئين، چوٿين حصي جو مطالعو فرمائي انهن

تي تقرير به تحرير ڪئي آهي (يعني ڪتاب ۽ مصنف جي تعريف تي مشتمل پنهنجي خيالن جو اظهار ڪيو آهي).

مُصَنَّفَ بَهِی، مَقْرَرٌ بَهِی، نَقِیْرٌ عَصْرِ حَاضِرٍ بَهِی

وهاپڻي آپ میں تھا اک ادارہ علم و حکمت کا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّد

بهار شريعت ۾ مختلف هنڌ تي فرض علوم سان گڏوگڏ، قرآني آيتن جا انوار، احاديثِ طيبه جا گلزار ۽ هر حصي ۾ پڪڙيل بي شمار خوشبودار شرعي مسائل پنهنجي مهڪ لٽائي رهيا آهن، يقينن هن ڪتاب کي پڙهڻ سان نه صرف ڪيئي معاملن ۾ شرعي رهنمائي نصيب ٿيندي آهي بلڪ دل ۽ دماغ به روشن ٿيندو آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ بهار شريعت جي هن عظيم علمي ذخيري کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مجلس اَلْمَدِيْنَةُ الْعِلْمِيَّة جِي مدني عالمن تخريج ۽ تسهيل ۽ ڪٿي ڪٿي حواشي لکڻ جي به ڪوشش ڪئي آهي ۽ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مڪمل ڪتاب مڪتبه المدينه تان شائع ٿي منظرِ عام تي به اچي چڪو آهي. سادو ايڊيشن ٽن (3) جلدن ۾ ۽ رنگين جهيڙ ايڊيشن ڇهه (6) جلدن ۾ مڪتبه المدينه تان هديهءَ حاصل ڪري سگهجي ٿو. هن جي علاوه دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) به ڪري سگهجي ٿو ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

الله عَزَّوَجَلَّ! دعوتِ اسلامي جي تمام مجلسن بشمول ”آئي تي مجلس“ کي سلامت رکي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ آئي تي مجلس جي طرفان هاڻي ته وڌيڪ سهولت فراهم ڪئي وئي آهي ۽ اها هي ته بهارِ شريعت جهڙي مفيد ۽ ضروري ڪتاب هاڻي باقاعده موبائل ايپلي ڪيشن جي طور تي اچي وئي آهي، جنهن جي ذريعي نه صرف پنهنجي ضرورت جا مسئلن جو مطالعو ڪري سگهجي ٿو بلڪ درپيش مسئلي جو حل فوري طور تي تلاش به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

وصال پُر مَلاَل

حضرت علامه قاري محمد مُصَلِّحُ الدِّينِ صَدِيقِي قَادِرِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائين ٿا: مُصَنَّفِ بَهَارِ شَرِيعَتِ، صَدْرُ الشَّرِيعِ مولانا محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سان گڏ مون کي مدينه الاولياء احمد آباد (هند) ۾ حضرت سيدنا شاه عالم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي دربار ۾ حاضري جي سعادت حاصل ٿي، انهن ٻنهي تختن هيٺ حاضر ٿي (مشهور آهي اتي دعائون قبول ٿين ٿيون) پنهنجي پنهنجي دل جون دعائون ڪري جڏهن اسان فارغ ٿياسين ته مون پنهنجي پير و مرشد صدرُ الشَّرِيعِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي عرض ڪيو: حضور اوهان ڪهڙي دعا گهري؟ فرمائائون: هر سال حج نصيب ٿيڻ جي، مون سمجهيو اوهان جي دعا جو منشا اهو هوندو ته جيستائين زنده رهان، حج جي سعادت ملي پر اها دعا خوب قبول ٿي جو انهيءَ سال حج جو ارادو ڪيو سفينه مدينه ۾ سوار ٿيڻ جي لاءِ پنهنجي وطن مدينه العلماء گهوسي (ضلع اعظم ڳڙھ هند) مان بمبئي تشریف فرما ٿيا، اتي

نمونیا ٿيو ۽ سفيني (Ship) ۾ سوار ٿيڻ کان پهريان ئي ۱۳۶۷ هجري بمطابق 6 ستمبر 1948ء، ذوالقعدة الحرام جي ٻي رات 12 وڳي 26 منٽ تي اوهان لاڏاڻو

ڪيو. **إِنَّ اللَّهَ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ . اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي بي حساب بخشش ٿئي. آمين

مدینہ کا سفر ہند سے پہنچا مدینہ میں
قدم رکھنے کی بھی نوبت نہ آئی تھی سفینے میں

منا منا اسلامي پائرو! اسان زبان جي حفاظت ۽ غيبت جي تباه ڪارين،
وعيدن ۽ هولناڪين جي باري ۾ ٻڌو. مثال طور غيبت ڪرڻ وارو جهنم جو
باندر هوندو.* غيبت ڪرڻ وارو سڀ کان پهريان جهنم ۾ داخل ٿيندو.*
غيبت ڪرڻ واري کي دوزخ ۾ پنهنجو ئي گوشت کائڻو پوندو.* غيبت ڪرڻ
وارو قيامت ۾ ڪتي جي شڪل ۾ اٿاريو ويندو.* غيبت ڪرڻ واري کي ان
شخص جي پهلو مان گوشت ڪتي ڪارايو ويندو.* غيبت ڪرڻ وارو تامي جي
نهنن سان پنهنجي چهري ۽ سيني کي هر هر چلي رهيو هوندو.* غيبت ڪرڻ
وارو جهنم جي تهڪندڙ پاڻي ۽ باه جي وچ ۾ موت گهرندي پڇي رهيو
هوندو ان کان جهنمي به بيزار هوندا. **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اسان سڀني کي غيبت کان
بچڻ جي توفيق عطا فرمائي. **أَمِينَ جَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي پائرو! بيان کي ختم ڪندي سنٽ جي فضيلت ۽ ڪجهه

سنتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.⁽¹⁾

ان کي سنت کا جو آئنه دار هے بس وھي تو جھان میں سمجھدار هے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

هلڻ جون سنتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيه جي رسالي ”163 مدني گل“ مان هلڻ جون سنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا:

سپاري 15 سورہ بني اسرائيل آيت نمبر 37 ۾ ارشاد ربُّ العباد آهي:

وَلَا تَمْسُ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا.

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ زمين ۾ آڪڙ ڪري نه هل بيشڪ تون زمين کي هرگز چيري نه سگهندين ۽ هرگز پهاڙن جي اوچائي کي نه پهچندين.

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: هڪ شخص ٻه چادرون پائي تڪبرُ

1...مشكاة الصابح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 1/97، حديث: 175

سان هلي رهيو هو ۽ گهمند ۾ هو اهو زمين ۾ داخل ڪيو ويو ۽ اهو قيامت تائين زمين ۾ داخل ڪيو ويندو. (1) ﴿ رسولِ اڪرم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هَلندا هئا ته ڪجهه اڳيان جي طرف جهڪي هلندا هئا جڙ ته پاڻ مٿانهين کان هيٺ پيا لهن. (2) ﴿ جيڪڏهن ڪا رڪاوٽ نه هجي ته رستي جي ڪناري ڪناري وڃڻي رفتار هلو، نه ايترو تيز جو ماڻهن جون نگاهون اوهان ڏانهن ٿين ته تڪڙو تڪڙو ڪيڏانهن وڃي رهيو آهي! نه ايترو آهستي جو ڏسڻ واري کي اوهان بيمار لڳو ﴿ رستي تي هلندي بلا ضرورت هيڏانهن هوڏانهن ڏسڻ سنت ناهي، هيٺ نگاه ڪري باوقار طريقي سان هلو. ﴿ رستي تي ٻه عورتون بينيون هجن يا وڃي رهيون هجن ته انهن جي وچ مان نه گذرو جو حديث پاڪ ۾ هن جي مُمانعت آيل آهي (3) ﴿ ڪجهه ماڻهن جي عادت هوندي آهي ته رستي تي هلندي جيڪا به شيءِ سامهون آئي ان کي لتون هڻندي گذرندا آهن، هي بالڪل غير مُهذب طريقو آهي ائين ڪرڻ سان ڪنهن جو پير زخمي ٿيڻ جو انديشو آهي ۽ اخبار يا لڪائي وارن ڊپن، پيڪٽن، ۽ منرل واٽر جي خالي بوتلن وغيره کي لت هڻڻ بي ادبي به آهي

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... مُسَلِّم، ڪتاب اللباس والزينة، باب تحريم التبخت في المشي... الخ، ص 1156، حديث: 2088

2... الشمائل المحمدية للترمذی، باب ما جاء في مشية رسول الله، ص 87، رقم: 118

3... ابوداود، ڪتاب الادب، باب في مشي النساء مع الرجال في الطريق، 4/470، حديث: 5274

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتي ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

عاشقانِ رسول، آئينِ سنت ڪه پھول

دينے لينے چلیں، قافلے میں چلو

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

معاف ڪيا ويندا. (1)

(3) رَحْمَتِ جَاسْتَرِ دَرَوَازَا

صَلِّ اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (2)

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَو ثَوَاب

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چِه لڪ دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي. (3)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽

صديقِ اڪبر رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابهءَ ڪرام

رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

2...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

3...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

هليو ويو ته سرڪار مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (1)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (2)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** کان روايت آهي ته سرڪار مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (3)

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

1...القول البديع، الباب الاول، ص125

2...الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

3...مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة...الخ، 10/254، حديث: 17305

(خدا ۽ حليم و كريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو
ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جڻ ان شب
قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ